

STYLE

REEKS:
WILDE PLANNEN (3)

Vakantie in eigen tuin

Tania Anné en Marc Vandermeiren wilden dichter bij Tania's roots wonen, in een huis met een tuin die zeker niet te groot mocht zijn: zo bleef er meer tijd over om te reizen. Vervolgens werden ze verliefd op een villa uit de jaren zestig, met een tuin die het reizen overbodig maakte.

DOOR KAAT SCHAUBROECK
FOTOS STUDIO EDELWEISS

Verliefdheid doet vreemde dingen met een mens. Dit, bijvoorbeeld. Je neemt je voor om te verhuizen naar een huis op een kleiner perceel. Vervolgens word je verliefd op een villa met een project: zo'n 4.500 vierkante meter tuin. Vijf jaar geleden is het intussen dat Tania en Marc hier neerstreken en dachten: oeioei. 'Ons vorige huis stond op 1.200 vierkante meter,' zegt Tania. 'Maar we worden wat ouder, we hebben geen kinderen en we wilden meer reizen. We droomden er ook geen van beiden van om in de tuin te werken. Ik doe dat niet graag, vaak heb ik ook de kracht niet. In de tuin voel je de fysieke achteruitgang nogal goed (*lacht*). Het mocht

dus allemaal iets kleiner. Maar ja: we waren echt verliefd op dit huis, met die enorme tuin.' Het huis had wat ze in Vlaanderen graag een 'propere tuin' noemen. Een klassiek landschapsontwerp met tuinkamers, borders en een moes-tuin aan de zijkant. Een haag van hoge heesters, sparren en buxus, die het achterliggende populierenbosje moest camoufleren. En een azuurblauw zwembad uit de jaren zestig. Het was alles wat Tania niet wilde. 'Ik wilde een tuin waarin we te gast konden zijn, waarin er volop ruimte was voor de natuur, voor bijen, vlinders, vogels... We zitten hier dicht bij de E17, maar eigen- »

STYLE

REEKS: WILDE PLANNEN (3)

'EEN TUIN VAN DEZE OMVANG, DAT IS NIET MEER VAN DEZE TIJD. MAAR HET GEEFT ONS DE KANS OM DAT WILDE TOE TE LATEN'

lijk hoor je nu haast alleen het geluid van de merels, de mezen en de vinken. Er strijkt geregeld een groene specht neer, vaak zien we ook roofvogels.'

BEZOEKERS IN HET ZWEMBAD

Hoe richt je een tuin in van zo'n formaat, als je geen groene vingers hebt en ook geen ambitie om voortaan elke week naar *Gardeners' world* te kijken? Tania en Marc klopten aan bij tuinarchitect Dominic Christiaens – in het volle besef dat ze het de man niet makkelijk zouden maken. Tania: 'Dominic werkt graag strak en sober. Ik had dat romantische ideaal van een tuin vol wilde bloemen, vogels en bijen. En toen zeiden Marc en ik hem ook nog eens: zie dat we er vooral niet te veel werk aan hebben (*lacht*).'

In overleg met Dominic werd het zwembad weggehaald, omdat het als een bizarre schaal in de tuin leek te liggen. Het werd vervangen door een zwemvijver: geen plek om dagelijks baantjes te trekken, maar een open uitnodiging om af en toe te plonzen. Er zitten vissen in – goudvinden – en er komen bezoekers langs: zwaluwen komen er drinken, er liggen plankjes zodat de kikkers die in het water sukelen er ook weer uit kunnen, libellen schaatsten er over het water. De vijver werd het absolute rustpunt in de tuin. 'Ik vind het fantastisch om met open ramen te slapen en 's ochtends het ruisen van het water te horen', zegt Tania. 'Of om uren op het terras te zitten en te observeren wat er allemaal neerstrijkt. Ik zou nooit op een terrasje in de stad tot rust kunnen komen. Hier ontspan ik me 's avonds

terwijl ik naar de natuurgeluiden luister. Er gebeurt altijd iets en ik wil daar niet te veel ingrijpen.' Marc lacht. Dat hij ook vaak op een stoel bij het water zit, maar dat er af en toe nog weleens boomstronken uitgegraven moeten worden. 'Maar ik doe dat wel graag, als ik tijd heb. Tegelijk zeg ik weleens dat een propere tuin toch meer iets is voor mensen die met pensioen zijn.'

TOT WAAR LOOPT DAT HIER EIGENLIJK?

Op het terras aan het water zit je al iets verder van het huis, en dichterbij de natuur. De sfeer schuift geleidelijk op, van sober en strak bij het huis naar steeds wilder. Zoals in een huis de uiteinden – de kelder en de zolder – wat meer rommel verdragen, zo mag deze tuin uitwaaiëren aan de rand. Eerst ligt er een wilde bloemenweide, waarin een boomgaard werd aangeplant, en rondom zijn struiken voorzien die vlinders, bijen en vogels lokken. Daarachter ligt nog een bosje, dat in volle ontwikkeling is. 'Vroeger stonden er vooral populieren – bestemd voor de kap', zegt Tania. 'In overleg met Natuur en Bos werden die weggehaald, terwijl de eiken en elzen die er van nature waren gekomen, bleven staan. Verder kwamen er veel jonge, inheemse bomen, die we in een compact patroon moesten aanplanten.'

Achter het bosje ligt ook nog een poel, waar het onkruid welig mag tieren en de dieren het rijk voor zich hebben. Het is de luxe die Tania en Marc hebben, dat ze ook nog een stuk tuin overhouden dat als privéreser-

vaat mag dienen. Ze gebruiken het niet en dus wordt het volop door de natuur ingepalmd. 'Een tuin van deze omvang, dat is niet meer van deze tijd', zegt Tania. 'Maar het geeft ons de kans om dat wilde toe te laten, en daar houd ik enorm van. Als kinderen speelden wij ook altijd in bossen en velden. Die natuur hier, dat voelt als thuiskomen.'

Ik vraag Tania wat de vorige eigenaars er eigenlijk van zouden denken. Ze vermoedt dat ze stil zouden worden. Dat ze het verschrikkelijk zouden vinden. 'Ik denk dat ze destijds met hart en ziel in hun tuin hebben gewerkt en dat zij hun ontwerp prachtig vonden. Dit zou voor hen wellicht veel te wild zijn. Maar je schrijft in een tuin toch altijd een eigen verhaal. Wat je mooi of prettig vindt, dat is persoonlijk. Ik denk nooit: ik moet dringend wat onkruid gaan wieden. Vrienden die hier komen, zijn ook altijd meteen gecharmeerd door de rust. Ze vragen niet waarom we geen borders hebben of waarom het gras niet wat groener is. Ze kennen ons: we houden niet van te veel *fuss*.'

De meest gestelde vraag onder vrienden is eigenlijk deze: 'Tot waar loopt dat hier, zeg?' Je ziet dan ook de grens niet met het landschap erachter. Het is alsof de tuin maar blijft duren en je rechtstreeks de wijde wereld in kunt stappen. Het heeft voor Marc en Tania één groot voordeel: ze hoeven nooit meer op reis. 'Het voelt alsof we altijd op vakantie zijn', zegt Marc. 'We denken zelden nog dat we eens weg moeten. Waarom zouden we? We hebben hier alles.' »

STYLE

REEKS:
WILDE PLANNEN (3)

EEN VAKANTIETUIN, HOE BEGIN JE DAARAAN?

Het pièce de résistance van deze 'vakantietuin' is misschien wel de natuurlijke zwemvijver. Zwemvijvers zijn al een tijd in opmars, omdat ze onderhouds-arm zijn, een antwoord bieden op hete zomers en ook heel wat dieren lokken. Tuinarchitect Dominic Christiaens heeft er zelf een bij zijn huis en legt ze ook graag aan bij klanten.

Wat heb je nodig voor een zwemvijver?

'Het principe is altijd hetzelfde: het eerste stuk – 1,40 meter diep – is het zwemgedeelte, waar geen beplanting staat. Het deel aan de andere kant is even diep, maar zit vol lava en drainagebuizen, en heeft dus wel planten. De bedoeling is dat het water daar vier keer per dag doorheen gaat, met behulp van een pomp. De planten helpen het water filteren en nemen door hun groei-kracht ook voedsel weg, zodat algen minder kans maken. Het gaat dan om planten die mooi bloeien, zoals gele irissen, maar toch niet te agressief groeien, zodat ze geen schade toebrengen aan de bodem: dat blijft nog altijd een betonnen kuip waarover een liner zit.'

'Het voordeel van dit systeem is dat je daarna nooit meer producten hoeft toe te voegen. Na een hevige regenbui wordt het wat glibberig aan de zijkant, maar dat herstelt zich weer. Afblijven is het beste: je hoeft alleen maar de gevallen blade-

ren wat in de gaten te houden.

Maakt het eigenlijk uit of je daar vissen in zet?

'Vissen zijn vooral leuk omdat een zwemvijver negentig procent van de tijd toch is om naar te kijken. Dan is het leuk om dat leven te zien. Je moet er alleen op toezien dat je niet te veel vissen toevoegt, want die produceren meststoffen, waardoor algen ontstaan.'

Heb je veel zon nodig?

'Niet echt. Er is ook wel een warmtepomp, maar als je vijver in de zon ligt, warmt die vanzelf sneller op tot een aangename 25 graden. En het is ook heel mooi als de zon in het water kan spelen en dan bijvoorbeeld de bomen reflecteert. Veel mensen zijn bang dat een zwembad veel ruimte inneemt, maar eigenlijk creëer je een grote spiegel, waardoor je tuin optisch veel groter is.'

Tania en Marc wilden een onderhoudsarme tuin, maar hoe wild mag je die eigenlijk echt laten worden?

'Het deel dicht bij het huis moet je echt wel onderhouden, anders geraak je er niet meer in. Verderop wordt het ruiger en ruiger, maar de haag aan de zijkant loopt door, zodat die je optisch meeneemt. Eén keer per maand moeten Tania en Marc er in het wilde deel met de bosmaaier door, om paden te creëren. Naar het grasland en de bloemenweide met fruitbomen

daartussen hebben ze nauwelijks nog omkijken. Als je die delen twee keer per jaar maait en het gras daarna ook weghaalt, neem je ook de voedingsstoffen weg, waardoor het gras minder hoog groeit en er meer bloemen in zullen komen.'

'Er is hoe dan ook bij elke tuin wel een onderhoudsplan. Er zullen in het bosje bijvoorbeeld vroeg of laat bomen verdwijnen of weggehaald worden, al heb ik er wel op gelet dat het bomen zijn die hier goed gedijen: ik heb me voor mijn keuze onder meer laten inspireren door een klein reservaat in de buurt.'

Waarom moesten de bomen daar eigenlijk zo dicht op elkaar gepakt staan?

'Omdat er altijd wijkers en blijvers zijn. Er zullen spontaan bomen verdwijnen, of je moet op een bepaald moment zelf beslissen dat een boom er beter tussenuit kan, omdat hij minder sterk is en de andere bomen hindert. Bovendien neem je door te kappen in één keer een enorme massa weg. Als je dan om de twee meter iets aanplant, geef je de natuur toch een habitat terug. Plant je maar om de tien meter, dan heb je een grasland gecreëerd. Nu vinden de vogels al meteen bescherming, bessen en zijn er waardplanten voor vlinders.'

www.otium.be

TOPPERS VOOR DE VAKANTIETUIN

VOORAAN, IN HET STRAKKE GEDEELTE:

■ **Prachtkaaers** (*Gaura lindheimeri*): lang bloeiende plant, erg mooi in een gemengde border.

■ **Vedergras** (*Stipa tenuissima*): vermeerderd makkelijk door uitlopers en blijft ook in de winter mooi.

■ **IJzerhard** (*Verbena bonariensis*): zaait zich makkelijk uit. Mooie, schermvormige bloemen. Zeer geliefd bij vlinders.

■ **Kogellook** (*Allium sphaerocephalon*): mooie paarse bloemen, goede insectenplant.

■ **Eikenbladhortensia** (*Hydrangea quercifolia*): mooie witte bloemen, prachtige herfstverkleuring in het blad.

■ **Haag** die je blik leidt van het strakke naar het wilde gedeelte:

Beukenhaag (*Fagus sylvatica*): mooi blad dat verdort in de winter, maar wel lange tijd blijft hangen.

ZWEMVIJVER:

■ **Kalmoes** (*Acorus calamus*): moerasplant met kleine groene bloempjes, zuivert het water.

■ **Kleine lisdodde** (*Typha minima*): bloeit met lichtbruine bloemen, gevolgd door chocoladekleurige zaadhoofden.

■ **Mattenbies** (*Scripus lacustris*): indrukwekkende plant die wel drie meter hoog kan worden.

IN HET NATTERE BOSGEDEELTE:

Hier kwamen bomen die goed gedijen in dit gebied en op nattere plekken, en ook voedsel leveren voor dieren. Denk aan zomereik, zwarte els, ratelpopulier, hazelaar, meidoorn, spork.

EINDE